

Ese de dâne ori in sepiemana: Jof-a si Boni-
nă; éra cindu va preteinde importanța
materielor, va esii de trei sau de patru ori
in sepiemana.

Prețul de prenumeratiune

pentru Austria:

pe anu indregu	8 fl. v. a.
" diuinetate de anu	4 " "
" patriar	2 " "
pentru România si strainetate:	
pe anu intregu	12 fl. v. a.
" diuinetate de anu	6 " "

ALBINA.

Pesta, 6.18 septembrie 1869.

Ministerial'a „Presse“ din Vien'a scrie unu lungu comentariu despre primirea ce Domnulu Carolu gasi la curtea imperatésca. Face o paralela intre primirea Domnului si ceea a viceregelui de Egiptu.

Vicergele, ca vasalu alu Sultanului a fostu introdusta la curte de reprezentantele Sultanului, carele a fostu de fatia atatu la convorbirea domitorilor catu si la prandjurile date in onórea vicerelui.

Domnulu Carolu inse a fostu primitu cu mai multa curtenire, caci in totu timpulu presintiei sale, reprezentantele turcescu neci n'a avutu parte de primire la curte.

Dens'a astu-feliu lauda onorurile facute lui Carolu, si apoi ni spune ca tóte acestea nu s'a facutu pentru Domnulu Romanilor ci pentru unu principe din cas'a Hohenzollern; ca nudin privire catra Romania ci din stima catra Prussi'a; ca Prussi'a trebue complimentata, cindu vrei se dobandesci ceva in Romania, dovéda caderea lui Brateanu, carea — tocma dupa marturisirile oficiozelor prusesci — s'a intemplatu in urmarea instructiunei trimise din Berolinu. Totu odata insémna ca nu pote si vice versa, adeca prin complimentarea Romaniei nu poti castigá nemica de la Prussi'a.

Dupa ce imparte romanilor nisce lectiuni despre dacoromanismu, conchide „Presse“ cumca Sultanulu, precum a cerutu socota viceregelui din Egiptu despre caletori'a din Europ'a si l'a dogenit, in tocma si pre Domnulu Carolu lu va chiamá *ad audiendum verbum*.

Ah ce mai ospitalitate!

Néntio-ungurii nostri remanu totu cei ce au fostu. Ni-i cunoscemu; scimu ce pórta in rerunchi, in catu n'aveau lipsa diaristii nemtiesci de atata nerusinare tocma la acésta ocasiune.

Imperatulu Napoleone s'a insanetosiatu, dar e slabitu de etate intr'atata, ca opiniunea publica nu incéta a desbate cestiuene infiintarii unei regintie precatu timpu principale imperiale mai este anca minorénu.

De la o regintia, in carea se fie si Imperatés'a si principale Napoleone, — tiér'a n'ar poté sperá multu din caus'a neintielegerei intre aceste dòue persóne.

Neintielegerea este atatu de mare si de inversiunata, de erupse in publicitate. Diariele ambelor parti, se insulta reciprocamente.

Napoleone anca n'a morit; lui leu-l betranu e dat'a se véda in viétia cu ochii proprii acele discordii si frecari ce amenintia a erumpe dupa densulu. —

Serrano, regintele Spaniei, nu-si dà multa truda a colindá cu corón'a tierii pre la curtile europene cu scopu d'a capetá rege. Acésta cercustantia ii face pre multi a credo ca Serrano vre se dedee tiér'a la regintia lui, si apoi déca tocma i va trebui rege, dsa va primi si acestu sacrificiu pentru salutea patriei.

Tocma acésta inspira spaima contrarilor lui, cari dreptaceea intetiescu a se decide catu mai curundu cestiuene candidaturei. Asiéni splicamu telegramul din Madridu care anuncia cumca regale Italiei s'a invotu ca duc'a de Genova se primésca candidatur'a spaniola. Va fi o maniera noua de a lui Serrano, ca se astupe gur'a contrarilor sei. —

In Turci'a, popórale apesate ofteza a libertate si se pregatescu de rescola. Guvernul turcescu si-a umplutu temnicile, afirma ca descoperit u comploturi.

Ceva importantu trebue se fie descoperit u caci nu crupse rescóla la carea se accepta lumea catra sinea lunei trecute. Vine iér'n'a, timpu nefavoritoriu rescóleloru, si deci turculu pote si mai liniscitu pana catra primavéra.

Trebue se dàmu socota venitoriul.

Daca i-ar succede cuiva a mesurá cu geometri'a intrég'a culme de gloria pe carea se naltiasera strabunii nostri, si apoi a mesurá intrég'a adancime (afundime) a decadintie in carea ne gasimur astazi, anevoia s'ar poté ca numerii despre afundimea decadintie si ceia despre naltimea culmei se nu tienă cumpena drépta.

Nu ne mirámu de afundimea acestei decadintie, cindu vedem catu de mare sirulu contrarilor elementului romanescu, ce multe si felurite medilóce posiedu d'a ne apesá, si cum se intrece care de care a folosi veri ce mediloci spre asuprirea nostra. Dar de ce ne mirámu este ca in noi nu s'a sternit inca consciintia acesei decadintie, stâmu in amortire, nu facem destule pentru a scapá de dens'a.

Regele Franciscu I din Francia, perdiendu o batalia in contr'a Imperatului Carolu V pre pamentul Italiei, scrise mamei sale a casa ca „totulu s'a perduto, numai omenia nu.“ Asic este, omenia trebue se fie tesaurulu supremu si alu individualu si alu natiunilor, tesauru de pastratu chiar si in decadintia.

Si noi romani, cindu vorbim despre decadintia nostra din trecutu, nu lipsim a spune ca fostu unu feudalismu ce ne apesá cu tóta selbaceci'a sa, ce ne despoiese nu numai de libertatea natiunala dar chiar si de cea individuala, in catu nu ne poteam miscá defelin. Astu feliu ne scusámu pentru a dovedi ca omenia nationala nu ni-am perdu't'o.

Se fie scusatu trecutulu. Dar óre cum se va scusa presintele in fatia venitoriului? Astazi avemu macar o parte din libertatea individuala, si ce facem cu dens'a intru a recastigá libertatea natiunala?

Ce facem? Multi barbati romani, sedusi de egoismu, parosescu castrele nationali pentru a merge se servésca intereselor straine.

Nu destulu atat'a, oo. cetitori vor vedé din nr. acesta alu noastre cumea acum comunitati intregi si dau scólele natiunale pre scóle comunale.

Óre acesta se fie modulu d'a recastigá libertatea natiunala? Óre acesta se fie procedura d'a marturisi in fatia venitoriului despre ceea ce numim omenia nostra natiunala?

Se simu scusat d'a mai vorbi, ca ni se sfasia inim'a de durere!

Dómne, cindu ne vom descepta?!

De la dict'a Bucovinci.

Discursulu parintelui Andrieviciu in caus'a limbei romane.

Domnulu capitán alu tierii, preșmatatulu nostru presidinte, avu bun'a vointia, de a deschide sesiunea dictala pentru anulu curinte, ca si in anii trecuti, cu unu cuventu rostitu si in limb'a natiunale romana si, provocandu-ne a intóna Maiestatei sale prè gratiosului nostru Imperatru si Duca unu: „se traiésca“, am esclamatu cu totii din anima credinciosa: „Se traiésca Maiestatea Sa, prè gratiosulu Imperatru alu Austriei si Duca alu Bucovinei.“

Dandu noi acestu respicamentu alu simintelor nostre de cetateni credinciosi si devotati in limb'a nostra nationala, credo ca intre alte motive binecuvantate, avemu specialninte unul

carele ne atinge pre noi forte de aprópe, moti-vulu adeca, ca Maiestatea sa a binevoito a sanctiană in 21 decembrie 1867 si articolul 19 din legea fundamentala de statu, referitoru la egal'a indreptatire a natiunalitatilor si a tuturoru limbelor de tiéra in scóla, diregatoria si viétia publica.

Cu acésta nu pote nimene mai multu se privisea limb'a romana de o limb'a numai tolerata in Austria, de óra ce prin legea fundamentala de statu, sanctiunata de Domnitoriu, este ea declarata de limb'a egalmintie indreptatita cu limbile celor latte popóra. Cu atat'a mai putine i se pote denegi limbui romane aplicarea deplina in scóla, diregatoria si viétia publica in Bucovina, unde, pre langa dreptulu istoricu de sute de ani, ascuratul la trecerea tierii sub sceptru Austriei si prin garantia statului quo, este si astazi limb'a poporatiunei precumpenitórie din tiéra, prin urmare in Bucovin'a limb'a tierii in tota puterea cuventului.

Daca asiá-dara in sosiunea din anulu trecutu domnulu Croitoriu, deputatul tienutului Sucevei, a respicatu dorint'a, ca in tratariile die-tale se se aplice si limb'a romana, a pretinsu numai unu lucru ce e cu dreptulu si legalu; domn'u lui a respicatu o dorintia, carea este si a poporatiunei, pre carea noi o represantámu.

Cugetu asiá-dara, si cutedu a-mi respică opiniunea mea, ca nu ne potem margini numai pre langa aceea, ca in cursul sesiunilor nostre, din gur'a prè stimatului nostru presidinte se audim cuventul de deschidere in limb'a romana a tierii, ci, pe bas'a dreptului garantat prin legea fundamentala de statu, se reprezentam pe terenul dictale si limb'a celor a ce ne-au abieguat pre noi, de óra ce suntemu chiamati, a representá intre alte interese vitale si interesulu culturei natiunale, carea, fara de respectarea si aplicarea limbii in afacerile vie-tiei publice nu e cu potintia.

Cu acésta se va manifesta inalt'a casa si in puntulu limbii tierii de adeverat'a reprezentantia a poporului. Cu acésta se va mediloci o intelegeri mai exacta intre noi toti si unu reportu naturalu intre representanti si poporatiunea tierii. Cu acésta inse-si legile si asiediamintele votate de noi, vor fi intielese mai bine si intim-pinate eu incredere mai multa de poporu.

Sum in pozitüne placuta, de a respică, ca cele desfasurate de mine pana acum'a, nu sunt numai cugetarile mele individuale, ci opiniunile unui număr, forte considerabilu, a domnilor deputati. Misiunea si onórea mea este asiá-dara mai multu aceea, de a fi organulu o-piniunii si dorintelor generale.

Spre realizarea pretensiunilor juste si legale pentru limb'a tierii sunt deocamdata de lipsa dôua: un'a adeca, procurarea unui stenografu romanu, éra alt'a dispositiune, ca protocoile siedintelor dictale se se compuna si in limb'a natiunala romana.

Eu sustin cu firmitate, ca dispusetiunile acestea se tienu de competintia presidintului, prin urmare nu e de lipsa, de a face o propunere carea se se trateze dupa prescrisele ordinci casei, de óra ce in privint'a acésta nu este ceva defiutu, de la care se se faca acum'a o abatre.

Respicandu asiá-dara o pretensiune drépta si legala a poporatiunii si dorint'a unei parti insemnato dintre membrii inaltci case, — mi ieu libertatea, de a me adresá catra domnulu pre-sidintie, — adura, ca se binevoiesca pro primo: a pune la cale procurarea unui stenografu, pentru copiarea discursurilor in limb'a romana éra pro secundo: a face dispusetiunea receruta, spre a compune protocoile siedintelor si in limb'a romana, care se se citescă cu prilegiul si in scopulu autenticarii.

In cadiul, daca in privint'a formală s'ar nasce unele indoeli, mi rezervu dreptulu, de a face o propunere speciala.

Prenumeratuni se facu la toti dd. cores-pundinti ai nostri, si de dreptul la Redac-tiune Ungargasse Nr. 23, unde sunt a se adresá si corespondintele, ce privesc Re-dactiunea, administratiunea seu speditur'a: cate vor fi nefrancate, nu se vor primi éra celo anonime nu se vor publica.

Pentru anapelile si alte comunicatii de inter-su privata — se responde cate 7 cr. de linia; repetiri e se facu cu pretiu scadutu. Pretiul timbrului cate 20 cr. pent. una data, se antecipa.

Discursulu Dhai Alesandru Hormusachi.

Luandu-mi voi'a de a spune si eu opiniu-nea mea in cestiuene de facia, marturescu ini-tante de tóte, ca o facu cu cea mai viia si depli-na bucuria. Sum fericit u anume vediendu asta cestiuene pusa de domnul nostru colegu, parin-tele Andrieviciu, si grăbesca a declarat, ca consimtisescu cu dens'a din fundulu inimii, cu tota poterea unei convingeri sincere si neclin-tite. Bucuria mea cresce anca, vediendu, ca si domnii, carii au vorbitu dupa Sant'a Sa, au re-cunoscutu, ca pretensiunea radicata de DSa este catu se pote de drépta si intemeiata, si nu lipsescu asiá-dara, de a aduce Dlu barone Ales-Petrino multiamirea mea, pentru ca au disu ca consentiesce cu dens'a, dupa cum chiar si Dlu Alt, carele asemene o asta de drépta, nu au potutu infrange vre-unul din argumintele aduse de Dlu Andrieviciu.

Astfelui fiindu, nu me potu oprí de a es-prime si miraresca cea mare care me cuprinde, ca ambii acci domni pe de o parte recunoscem deplin'a dreptate a cererii nostre, — dupre eam ea si este in adeveru mai pre sus de veri ce in-doiela, — pe de alta parte ajungu prin argu-mentarea loru la unu rezultat contrariu, carele nemicesco si paralizéza cu totul asta cerere, a-cestu dreptu nedeneagabilu. Dumelor, au cer-catu, a reduce o causa atatu de importanta, o cauza de insemnatate vitala de dreptu si de dem-nitate natiunala pentru noi, la o simpla si mica cestiuene de regulamentu si de bugetu pretin-diindu, ca trebue se acceptam, se cercetam, regulamentul si bugetul no vor iertá, ni vor per-mite de a ne folosi de unu dreptu, la care nici unu dreptu nu ni-lu cuprinde si-lu esprime si constituie in §. 19 cu cuvantul atatu de chiare si de laurite. Nu admitemu dar si nu vom admito neci o data, ca unu dreptu, unu dreptu sacru si fundamentalu ca acesta, inscris in constituie, dar mai a-dancu inca cu litere neperitórie in piepturile no-stre, se pote fi supusu discusiunei si se aterne de la unu paragraf de regulamentu si bugetu. Veti face si veti preface, domnilor, catu veti voi regulamintele, dar acestu dreptu nu ni-lu veti poté smulge si surpu. Au mai disu domnul A. Petrino ca, desii limb'a germana in adeveru s'a introdusu prin usu, totusi acum'a, cindu este a se face o modificare, trebue neaperat unu conclusu, asiá-dara o permisiune cu alte cu-vinte. Dar de ce acésta, daca Dumelui insusi spune si recunoscem, ca limb'a germana s'a introdusu prin usu, de ce nu voiesce se aiba si pen-tru noi totu atata bunetate si nu ne lasa se in-troducemu si a nostra limbă totu pe asta cale, totu prin usu? Avemu dreptulu nedeneagatu, es-presu prin constituie, voim dar se avemu si usu. Se vorbesce multu de egalitatea dreptulu; ei bine, ce cerem noi mai multu de cătu acésta? Se finu dar sinceri si adeverati, si daca vorbim de dreptu egalu, se-lu avemu nu numai pe budie ci sc-lu aretam si prin faptă.

Dupa acestea mi-a mai remasă a dice, ca respusulu Dlu capitán alu tierii este pe deplin'u intemeiatu, caci dreptulu si detorint'a DSa este de a urmá strinsu dupa legile consti-tutionale ce ne carmuesc, de a le aduce la re-cunoștința si aplicare in tóte cadiurile si a respectá dar dreptulu care ni este concesu prin ele; credo si o spunu, ca neci i-ar si fostu per-misul a se abate de la ele, si pentru ca nu a fa-cut'o, ca nu s'a abatutu, neci me sfiseu a-i aduce multiamirea mea.

Radicarea monumentului in memori'a lui Ioane Buteanu.

De comunu e datin'a corespondintilor in diurnalele romane c'ascru forte lungu, astu-feliu li trebuesc timpu multu pana se compuna o co-respondintia, intardia, éra pe redactiuni le facu a nu se poté ocupá de tóte materiale de interesu, din cauza spatilui. Multu vor suferi diariile

romane pana se desvetie dd. corespundinti acăsta datina. Așa și spică caușa si acum, că anca nu ni sosi scire despre radicarea monumentului. Dar noi, nevrendu se mai acceptă, recurgem la descrierea ce ni-o face diariul unguresc din Aradu „Alföld.”

In 10 l. c. osamintele lui Buteanu se lăză dă mormentulu de pre malulu Crisului in apropierea comunei Gur'a-Hontiu, pentru a se pune in mormentulu nou. Totu in acăsta de se sănti monumentalu. Se adunase multa inteli-gintia romana inca si din comitatele vecine. După o scurta consultare in conferinta, se stabili program'a solenităței, carea se si incepă la 11 ore nainte de medieadi. 50 salve de trăsuri vestira inceputul solenității. Osamintele se pusera in sieriul nou si se santira de protopopulu, fostu prefectu, d. Simeone Balint. Acestu comilitonu a repausatului Buteanu, face biografă martirului naționalu, cum s'a incredintu comandan-telui ungurescu Hatvani si i s'a predatu ca se fie parlamentariu, cum apoi Hatvani l'a ucișt spre batjocur'a dreptului gîntiloru (Astazi li rusine unguriloru de fapt'a lui Hatvani, toti o condamna.) Basiliu Stanescu aretă posetiunea politica si sociala lui Buteanu. Badești o poesia facuta pentru acăsta ocasiune. Urmă pre-otulu Nicolae Butariu din Bodes, carele prin o cuventare insufletita indemnă la lupt'a pentru naționalitate. Solenitatea se fină la 1 ora; cu 80 de salve de tunuri. Cei adunati fecera cerere in jurul eroului Iancu, carele asidere venise a onoră memorie a sotilului seu. Dupa cunedare, la 5 ore, adunatii se despărția.

Domnul Carol in Viena.

Despre petrecerea M. Sale Domnului Carol in capital'a Austriei, primirau nisice informații, ce nu ni se pareau de publicat, dar fiindu că „Correspondance Slave” a datu de golu mai tôtă tréb'a, credem că nu se mai poate tainui nemica.

Domnul, precum se scie, caletoresce incognito. L'insotira ministrul de justitia Boerescu si ministrul de resbulu Manu. Caletoriu acestor ministri cu Domnul la Viena, nu este oficiala căci amenduoi ministrii sunt in congediu.

Totu, cînd in Viena, ministrii cerura se alba intrare la curtea imperatésca împreuna cu Domnul.

Li s'a respunsu că Domnul caletoresce incognito, în urmăre o asemenea suitanu este potrivita. Ministrii inse insisă că dura se nu mai fie incognito.

Li s'a respunsu că daea Domnul n'ar caletori incognito, totu nu i-ar potă luă si pre densii, căci nu sunt persoane oficiale pre timpul concediului loru. Ministriloru inse nu li păsa, ei nu vor se se lase de Domnul.

Maria Sa n'avă ce face, caută sei pri-măsca si se depuna incognito. Astu-feliu, la măs'a curtei imperatésca a fostu invitatu Maria Sa cu intréga acăsta suita a sa. Insemnămu despre acăsta măsa, c'a luau parte si reprezentantele Prusiei, cel'a alu Italiei si multe alte nota-bilitati.

Preste totu, Imperatulu i-a facutu Domnului primirea cea mai buna. In convorbirile ce avura suveranii între sine se afirma că ventilara multe cause politice de importantia. Beust si dăde deputatiunii ovreesci anca au fostu la Dom-nulu.

Intr'aceea curtea imperatésca a trebuitu se prinda scire despre nesfîrșitul numitilor duoi dd. ministri, cum se indesau cu Domnul, ce neplacere a facutu suveranului loru si cum era se-lu aduca in perplexitate.

Intrebandu-se curtea despre caușa acces-tei nesfîrșiti, a datu cu socotela că va fi dorintă a desfrenata d'a capetă decoratiuni pre peptu, o dorintă ce se crede că molipsită pe toti ministrii romani, de candu Ghic'a si Cogălniciana primă decoratiuni prusesci, turcesci si musca-lesci. In tr'adeveru e datina a-si aduce a minte de ministrui ce insotescu pe suverani la asemenea caletori. Boerescu si Manu potă vor fi cugetat se nu lase prilegiul ali trece pe d'înainte. Inse curtea imperatésca l-i a datu o lectiune, căci in mă-nă dorintiei loru, ientră acum jăresi datină si nu decoră neci pe unu membru din suita.

Maria Sa Domnulu a primitu ordulu Franscă- Josefina (unii afirma celu Leopoldinu.)

Martii Domnulu plecă catra Monaculu Bavariei, de acolo — precum anuncia telegrafulu — a trecutu in Suisse.

Congresul de pace

eră se-si tiensă sedintele adunarii generali la 28 aug., precum am pomenit sună acum două lumi, arctandu totodată că se facea vorba a se desbată si dreptulu naționalitatilor la deslegarea cestionei orientului. Am accentuat acăsta tema in sperantia că se vor ingriji si romani d'a participă casă ascultatori macar, dar — ne-a inselat speranța.

Motive de programă, pretinseră amenarea sedintelor pana pe 14 septembrie si dilele urmatore, cindu se si incepura in Lausana (in Suisse).

Pa-a acum avemu scire numai despre cele intampină in d'a prima, carea mai tôtă decurse cu statorică programei, in sensul comitetului central, care se compune de 60 membri: franci, nemți, italianni, polaci scl.

Scopulu congresului e. o federatiune re-publicana a popoalor Europei. Medilocile: diaristică, reunioane, meetingurile. Nisucesco congresul pentru deslegarea cestionei sociali, latirea investiamentului, preste totu dreptate si egalitate, straformarea armatelor stabilii si introducerea militielor naționale.

In regulamentulu desbateriloru s'a scrisu a nume că nimene are dreptă a vorbi mai mult de 15 minute.

Pentru acăsta a III. adunare a congresului se ascăpta si Victor Hugo. Garibaldi a trimis un telegramu salutarioru.

Din Transilvania 13 sep.

In nr. 64 alu Gazetei Transilvaniei au apărut de odata trei scrieri de concurse pen-tru ocparea si conferirea stipendioru vacante cu finea anului scolasticu espiratu, din fundația națională ale lui Dr. Simeone Romantia de România, — Efraim Iosif Clein de Muntul si a episcopului de Fagaras Ioan Bobu, — după ce e una sumă notavera din stipendiele acestei, ea se conferă, — si după ce de multi ani nu s'a mai vorbitu asiă-dicendu nemica de fondurile aceste naționale, din cari au crescutu atati barbati naționali, — sum convinsu că-mi veti permite, Dile Redactora, ca se facu intru interesulu si prosperarea acestor fonduri, catu si pentru incunoscintiarea publiculului cetățenilor români loru unele reflecții fugitive.

Manipularea, administrarea acestor fonduri si conferirea stipendioru resultante din interesele anuale e concredita din partea pilor fundatori, pentru tôtă timpurile, Ven. Consistoriu său mai bine capitulului arhiepiscopalui si metropolitanu alu Albei-Julie din Blasius, — acestea nu se poate da: ută căci insisi fundatori au ordinatua asiă in dispozițiile loru ultime, lasandu guvernului tinerii numai suprainspectiunea, — déca in timpurile mai recenti s'a anestecat regimul si in manipularea si administrația fondurilor dise, — acăstă a e a se aseră numai inprejurările celor fatale, caror'a eră espresa biserică romana gr. cat. Avemu a insemnatu ince cu bucuria cumca in deceniul din urma mai tôtă fundatiunile acestei, deosebi cea a lui Romantia a crescutu de la sumă primă de 44,000 fl. la sumă notavera de 76,000 fl. din care capitalu insemnatu si unicu ince fundatiunile naționale de acăsta calitate, din venitul caruia in totu anulu se potu cresce la 30 tineri pe la diferitele studie, — una crescere si inmultire si mai mare a fondului se poate eteptui, déca crutiarile tinerilor se vor adauge din anu in anu capitalului originariu, fructificandu-se prin cumpărare de obligații urbariale său alte publice.

Precum se poate vedea la lit. e a scrierii de concursu sus amintită, stipendiele vacante in fundația române sunt menite deosebi auditorilor de drepturi, medicina, tehnica si montanistica, — e sciatu cumca pan' acum'a numai juristii dobândeană tare-care stipendiu mai mare, si asiă celelalte specialități, adeca de cari avemu mai mare lipsa, tehnica si scientie reale erau astă-dicendu de totu eschiză, după ce iose acum avemu si una scola națională romana in Brasovu, sperăm cumca sub intelegeri a guvernare a Esc. Sale parintelui Dr. Ioan Vancu, Ven. capitulu archidiocesanu va ave grige deosebita ca se se confereze stipendie si studentilor de la scolele reale dise, de unde, veri barbati cari se formează clasă de burgesia a naționalei, for'de carea neci una naționă cultă nu poate exista. —

Mai am inca se observu in urma, cumca scrierea de concursu pentru ocuparea stipendiului vacantu din fundația cleiniana nu

consuna cu cea publicata in anulu espiratu nr. 89 alu Gazetei Transilvaniei, căci pre cindu după prescripția celei din urma, consangenilor și părinților fundatorilor li se concede a studia ca stipendisti la ori si ce institute de investiamente din tierra, după cea acum publicata toti foră deosebire cari voiesc a usuă beneficiul fundației, trebuie se studieze in instituțile de invetigație din Blasius; — cu observarea acăstă nu voiesc neci de cum a detrage ceva scolelor blasiane, bă asi dorf ca neci unu romanu se studieze in scoli straine, ci voiesc numai ca in cestierele de concursu se se observe strinsu si neschimbăto vointă fundatorilor concerninti; pentru aceea, ca se nu fie publicul in retaceare ar face bine respectivii, cari vor posiede insusi cartea fundațională ca se o de publicitate ca și se se scia informă publicul din fontana autentică despre starea lucrului. —

G u.

Temisiora, 1/13 septembrie

Scolele comunale. Adunarea generală a Alumneului naționalu romanu. Scolele comunale după legea instructiunii publice Art. XXXVIII. din anulu 1868. incepu mereu me-reu și a inființat in comitatul acestă.

Așa cestim in „Temesv. Zeitung” că mai multe comune nemtice, si cateva romane, s'a declarat deja a renunță la scole „confesionale” precum le-au avutu si sustinutu pana acum'a, — si voiesc a inființat scole asiă numite „comunale”, ba in unele comune romane cum este: Calacia, Chesiul, Messiciul, Gerten-siul, Cuselul, si Jamulu micul langa Versietiu, se afirma cu positivitate: că s'a si inființat deja scole „comunale”, pentru cari s'a constituiti si organizatasi asiă numitele consiliile (senate) scolare comunale!

Unde ni sunt Consistoriole si organele bisericesci, de nu intrevin său cum asiă dice mai bine nu previnu cu organizarea scoleloru in virtutea statutului organicu?! Séu ce ascăpta?

Mi s'a datu ocazie, la adunarea generală a Alumneului de aici a conveni cu mai mulți preoți si invetiatori, si vorbindu de caușa scolelor, cu durere am intielesu că există nisice diferențe între preoții si invetiatori, cari nedelaturandu-se catu mai curundu si nerestabilindu-se armonia buna si simpatia reciprocă intre acești factori principali ai scolelor noastre cunoscute, — ele tôtă se vor preface cu timpul in scolele comunale, candu apoi va incetă tôtă influența auctoritatilor bisericesci naționale, era urmarile usioru se potu prevede.

Multi dintre invetiatorii nostru amăgescă a crede: că facandu-se scolele comunale, li se va imbunătăti sărțea, — dar vai cum se inscrie! nu sciu și, nu cunosc referintele multilaterale ale acelei legi; nu sunt capaci a prevedea urmăriile cari li vor dă de capu mai curundu, ori mai apoi, — pusetiunea loru este critica, si de compatimiu.

Voiu revint la cestinea acăstă catu mai curundu, si pana atunci modestă mea parere ar fi ca autoritatile noastre bisericesci se nu tienă trăba de sărgă — ci se iee catu mai curundu inițiativă pentru a evita pericolul ce ne amerintă caracterul confesionalu-nationalu alu scolelor noastre! Tocmai candu scriu aceste orduri mi se spune că Magistratele de aici opădane in asemene modu au declarat — prin concluzie unanimă — scolele tôtă (!), de „comunale” contra carei otăriri din partea catolicilor numai propositul Mihailovics, era din partea gr. or. Dlu Cernea si au radicatu văcea!

Acum voiu se trece la Adunarea generală a Alumneului naționalu de ocazie tenuă in diu'a de astazi in localitatea Rev. protopresviteru Meletiu Dreghiciu.

La 30 ore publicul in numera destul de considerabil se adună la locul destinat spre scoala său acestă. Se intielege că onorată noastră reoțime era mai numerosă. — Domnul presedinte alu comitetului Alumneului, Meletie Dreghiciu mai nainte de tôtă salutandu adunarea primii resioni bine intocmiti, facu cunoscutu: că conform statutelor, i resedintele naturalu Ilu Sa D. Episcopu alu Aradului Procopiu Ivacicu fiindu indepartat de a casa nu poate lua parte la acăsta adunare.

Fiindu că pre băsă statutelor, de presedinte in casu de impiedecare a II. Sale Episcopului — este unu membru alu Ilustrei familie Mocioni, dar după o epistolă a Dlu Dr. Alesandru Mocioni datata din Capolnasiu, nepotul său parte neci unul dintre dd. Mocioni, Dsa Alesandru Mocioni pe langa expresiunile cele

mai vie continute in epistolă, face totusi parte la actul adunarii generali a Alumneului; si alatura la epistolă 30 fl pe sămă balului arangat in favorea fundului Alumnealui. Voci eschiamă „se traëscă.”

Dupa aceasta, de presedinte pentru adunarea acăstă generală, — se alăse cu aclamatiune d. advokat Atanasiu Ratiu si de notari se alăseră dd. Petru Petroviciu notariul Asociației naționale din Aradu, de prezintă in funcție ca actuar la Inspectoratul scolaru comitatensu aici, si Nicolae Cosieriu vicențiaru comitensu.

Trecandu-se la ordinea dilei, s'a ceditu raportul din care s'a vedintu că fondul Alumneului s'a sporit cu unu capitalu de preste 6000 fl. si in anulu scolasticu 1869 s'a provadu 8 tineri studinti cu viptu si cartelu.

Mai departe s'a arestatu prin raportu că la sporirea capitalului au contribuitu afara de obiectele membrilor, si venitul curatul ce s'a esoperat de la balulu tenu, apoi nu altu'cum au conferit si comunele Toracatu mare si Boccea-muntea cu o suma insemnată ce au incurzit pe partea Alumneului din venitul curatul alu balului naționalu care in carnevalul trecutu s'a tenu in respectivele comune spre scopul acestă.

Adunarea generală cu cea mai viuă placere a luat spre eunoscintia tôtă pasagile cu-prinse in raportul comitetului Alumnealui, si a votat acăstă multiamita si recunoscintia protocolara pentru activitatea corecta si exactă ce au probat in administratiunea anului trecutu; totuodata adunarea a absolvat comitetul de responsabilitatea ulterioară.

In asemene modu s'a votat recunoscintia si multiamita protocolara comunei Toracatu-mare si Boccea muntea respective barbatilor insufletiti pentru sprinirea scolilor salutarie ale Alumneului si pentru succursulu binevoitoriu intru promovarea intereselor ce le propaga acestu institutu filantropicu național.

In desbaterile meritoriale in obiectele ce au fostu la ordinarea dilei, au vorbitu dd. Paulu Rotariu, Julianu Grozescu, Petru Petroviciu, Georgiu Craciunescu, juristul Buneiu, si preotul Damsia. Discusiunea ce a datu ansa vorbitorilor a fostu o inprejurare forte mojentosă despro unele sume insemnate de bani, care unii le-au incassat pe sămă Alumneului, dar in mană repetitilor provocari facute catra densii din partea comitetului Alumnealui — nu s'a strapusu pentru scopul menitul!

Este o cestine gingasia si delicata acăstă dar totu odata durerosă candu respectivii culegatori de bani sunt molipsiti de unu astuful de indiferentismu fatia cu unu institutu ca acestă: si nu se sfiresc a retine sumele incassate cari se urca la sute de florini — după cum acăstă s'a constatat cu precisiune din raportul comitetului si din scrisorile produse ce dovedesc apărată incassare a sumelor enorme de bani.

Unii erau de parere: ca se se provoche de nou si cu numele acei respectivi români, prin foile naționale, pentru a respunde banii ce i-au incassat si se afla la densii; — altii era alăndu de neconvenientu si necrutatoriu a se face usi in publicitate, — si a-i demască pre densii ca defraudatori — au pledat: ca se se concreda mai bine caușa unui advocat, care se intenteze procesu criminal, si se intreprinda tôtă măsurile necesare in contră loru pentru incasarea banilor din cestine.

Dupa multe discusiuni infocate, la propunerea presedintelui Dlu Atanasiu Ratiu, — Adunarea generală decise cu unanimitate: a se lasă caușa acăstă in grigie comitetului Alumnealui, care se fie insarcinat după cunoscintia sa, si prin midilocle cele mai potrivite si eficiente a realizat catu mai curundu incasarea a celor sume de bani care de doi ani de dile se află retinuti la respectivii culegatori!

Pe anulu viitoru scolasticu s'a dispus: a se primi érasi 8 tineri studinti in Alumnealui naționalu, asemănându-se pentru fisele care Alumnistu o ratiune de 150 fl. adeca 15 fl. pe luna, asiă ca comitetul se fie autorizat a dispune preste sumă totală de 12000 fl. pentru provaderea Alumnistilor. — In privința primirii tinerilor in Alumneal, Dlu profesora de limbă si literatură română Georgiu Craciunescu facă aceea propunere binemerită: ca in viitoru se nu se primește a teneri si de aceia, cari au parinti ori alti consangenii aici in Timisiora, — deosebare astuful de tineri totusi, mai pre usioru potu cerceta gimnasiul aci in locu, — si n'au

toamă asiă mare lipsă de a se face partă beneficiului alumnalui ca multi altii de departe și absolut seraci.

Acăsta propunere sprinținită din mai multe parti și recomandată din partea Dlui președinte Atanasiu Ratiu, — s'a primitu, insarcinându-se comitetului Alumnului și cu deosebită privire la primirea tinerilor studenți în institutul alumnal, și a dă preferinția celor mai lipsiti de midilice materiali.

Pentru censurarea ratiocinului comitetului alumnal să emisă o comisiune statutorică din dd. Petru Anca președinte, Petru Petroviciu notariu, și membrii Nicolau Cosieriu și Georgiu Moldovanu, carea censurare efectuindu-se de locu după medie, și sfârșindu-se totu posibilitate de corecție, s'a opinat a se incuviința!

Se mai inscrise multi membri ca capitale de 100 fl. pe vietă și altii ca membri ordinari cu oferte anuale de 5 fl., după aceea s'a desfășurat pentru autenticarea protocolului adunării generali pe joi în 4/16 septembrie a. e. în locuința Dlui președinte.

Cu care apoi adunarea generală a Alumnului românui național — prin o cuvenire a Dlui președinte roșita sub eschiamari entuziasme de „se traescă“, se declară de inchisă, și publicul ce era de facă se îndepărta la 1/2 ore după medie.

Săra s'a tenu balu arangiatu, caruia i-a premiersu o reprezentare teatrală ce a conținut piesă compusă de bravul si zelosulu invetitoriu din Malere Petru Popoviciu „Nuntă tierenescă“ carea s'a executat fără bine și a secerat aplausul cele mai entuziasme din partea publicului de totu numerosu, ce a luate parte la acestu balu.

Ca de încheiere nu potu lasa neatinșa impregnarea esperiată: că la acăsta adunare generală a Alumnului, au fostu erasi mai bine reprezentat sessulu femeiescu de catu barbatii, — ce stimabileloru năstrei femeile li se jôte atribu de o manifestare viuă a zelului și insuflețirei naționali!

Borceanu.

Temesiéra 14 septembrie st. n.

(a.) Reuniunea impreunată cu producerea piesei teatrale: „Nuntă tierenescă.“ Dupa ce sciu că decursulu adunării generali a alumnului Vi s'a descris, me marginesc a reportă despre petrecerea de săra.

In săra acelaia-si dile s'a arangiatu o petrecere, respectivă reunire de jocu, la a carei începutu s'a produs o piesă teatrală: „Nuntă tierenescă“, și venitul curatul era menit erasi pe sămăna institutului laudabilu. Acăsta petrecere inca a fostu cercetată peste acceptare, rezultata venitelor inca nu-mi este cunoscutu, însoță indoiela va fi imbucuratoriu.

Fie-mi permisă a me ocupă putintelui de acăsta petrecere.

Rolele piesei teatrale erau impartite tinerilor studenți alumnisti, și unoru damicile din suburbii „Fabricu; a nume a jocat pe Aleco, boeriu, tinerul St Velovanu; pe Frundia, puscasiu, G. Gherba; pe Chir Gaitanu, dascalu, invetitoriu din Maere Petru Popoviciu; pe Trutusianu, mirele, G. Ulita; pe Ilinița mirésă, dsoră Sidonia Chiteșcu; pe Mosiu Trochinu P. Dragalina. Cele latre persoane erau stud. Arestu Firu, Vasiliu Jorga, și domnișorele Uugureanu, Stefanescu, Barbosu și Siepetianu. Acești numiti tineri și domnișorele au jocat rolele loru cu atâtă destăritate incatul publicului era sedus se credea că nu privesce niste studenți din clasă 4, 5, ci cumca are se admiră pe niste barbati rutinati și imbetraniti pe bina. Era unu momentu eclatant, din care se vedea cumca romanulu are talentu pentru totu, cumca pe lume nu este neci o sciinția, neci o artă, pe carea romanulu nu o ar cuprinde cu mintea sa, și nu o ar reproduce in modu geniosu, toti tineri și toti dñeșorele erau mai vertosu. Ilinița au esclatu și storsu aplausele numerose din partea publicului. Ma fie-mi permisă se observă cumca dlu Petru Popoviciu invetitoriu din Maere și directorul acestor diletanti pe bina merita recunoștința deosebită pentru ostenele nemarginite, și totu odata ne potem bucură candu vedem că dluca invetitoriu alumnistilor nu i proveze numai cu cele platite, ci și da și crescere buna națională, și totu odata și indemnă spre ce e bunu și frumosu. Onore si lauda dlu Petru Popoviciu!

Despre petrecerea reuniunii reportezu pe curtu cumca în acăsta reuniune se reunise florea

jumimea noastră națională, fară deosebirea genului, și toti au petrecutu in dragoste și in bucuria, cei tineri la jocu, parintii loru ca cei betrani la mese, cu toaste și cu cantari naționali, pana în reversatul zoriloru.

D'in cotulu **Torontalu** in 16. Sept. 1869.

Totu fura bune și frumosă la Aradu, am aflatu unu mare număr de ospeti de totu clasa, am aflatu administrata *averea nationala* cu multă diligentă, ba potem dice cu abnegare, am aflatu și pe Dr'a Const. Duncă in spiritul ei, pe terenul ei de cultura și sciinția, vorbindu cu sesșul nostru frumosu. Numai un'a a facutu banuă, numai un'a ne-a indignat: *Ospitalitatea aradanilor a fostu gretisoa!*

Nu am pretinsu neci acceptat ca Aradani ca amici și cunoscuti se ne invite la ei și a banchetu la mesele loru, — ne ferescă Ddieu, că ei se spesese in *favorarea convenirii amicale și a ospitalitatii*; ci totusi cu dreptu am si acceptat, ca barem in *onorea strainilor*, se fie angajat pe unu ospetariu pentru buna cuvenință fatia cu strainii, — ca de nu alta, — barem atata consideratiune si afabilitate se fi aflatu la amicii nostri din Aradu, ca se nu ne espuna, ei se crutie de secaturile si servitul celu reu a celariloru, de mancarile cele rele, cari cugeti că anume s'a pregatit pentru: *ospetii romani* veniti la Adunarea gen. din Aradu!

O! ospitalitate romanescă!

Nu am acceptat mai multu, dar acăsta, am pretinsu dela amicii, cunoscuti și Aradani se faca in *onorea ospitalitatii romaneschi*; pentru că cugetu că de acești ospeti este lipsă si la alta ocazie, căci cu atari escursioni însemnate nu ni este la placere a duce rolul martirului de la M. Radnă, — noi cu acăsta ocazie dorim se convenim, se ne petrecem, si se discutem romanesc — dar nu se ne ascundem unul de altul, precum facura betii Aradani.

Am fostu in una adunare filantropica serbescă, dar Vi spun că ospitalitatea loru eu a noastră este unu contrastu, noi fugim de vedem unu ospet străinu, dar ei lu cuprindu cu afabilitate — dă, am vedyutu unu banchetu alu *omladini* — nei serbo ce in vietă nu-lă voiu uită, și la Aradu am fostu, dar Vi spun că nu voiu uită neci candu tortură ospitala a celariloru (kellnerilor).

Dle Redactoru, acestea cateva siruri va se intregescă corespondințele prospete dela Aradu.

Cato.

Estrusu

din protocolul siedintiei comitetului Alumnului rom. nat. din Temesiéra, tinuta in 15 septembrie 1869 st. n.

Provederea alumnistilor pe anul 1869/70 s'a incredintatuit erasi dlu Petru Popoviciu invetitoriu din Maiere, carele licitandu a primitu acăsta mai estinu de catu alti licitanti, adeca a primitu eu 13 fl. 50 cr. la luna, pentru unu studinte.

Dupa acestea, censurandu-se petitionile incoise de la studintii ce s'arogat se fie primiți in Alumn, — s'a primitu:

1. Pavelu Crasovianu std. cl. 6,
2. Stefanu Velovanu " 6,
3. Georgiu Gherba " 6,
4. Victoru Florescu " 3,
5. Pavelu Munteanu " 4,
6. Ioane Tinca " 5,
7. Simeonu Popetiu " 4,
8. Ion Andrasiu " 1.

Dupa acestea propunendu notariul P. Rotariu s'a primitu ca alu 9-le alumnistu tinerulu Patrichiu Dragalina stud. cl. 5. in urmarea unui contractu verbalu si protocolariu încheiatu intre comitetul alumnal și intre provediatoriu alumnistilor asiă ca provediatoriu se primășca si sustienă pe numitul stud. intre ceia lali alumnisti, si pentru acăsta comitetul i solvesce pentru cele 8 capete in locu de tocmitti 13 fl. 50 cr., 14 fl. v. a. la fie-care luna, de unulu. Si asiă-dara avemu de toti 9 alumnisti si platim numai pentru 8 insi, cate 14 fl. v. a. la luna.

M. Dreghiu m. p. P. Rotariu m. p.
presedinte notariu.

Varietati.

= Necrologu Comun'a noastră Siria avu in 30 augustu o diplina de doliu si intristare, — o di acăsta, in care mórtea atinse durerosu nu numai pre o familia venerata, ci inca si pe in-

tregul cerou protopresbiterale, pentru că in 29 augustu după unu morbu greu si rapede de 5 dile Protopresbiterul gr. or. Georgiu Poșescu, in etate de 51 de ani, se mută la cele eterne, era in 30 augustu, s'a înmormantat in cemeteriul de langa Biserica. — Înmormantarea s'a celebrat de catra unu număr mare de preoti sub pontificarea Prè Veneratului protosincelu Dlui Mironu Romanu, asistandu la solenitatea funebra la numeroșă însemnată de poporu, care după incunoscintierea tristei întemplieri acurse inca si din cercul Butenilor, unde reposatul a functionat totu in calitate de Protopresbiteru. Afara de venerat'a Dna sociă si stimat'a familia pe care mórtea, prin raportul societății parintelui, adancu a atinsu inim'loru, plange si gelesce pe acestu Venerat Proto-preot Preotimea si totu poporul romanu din acestu cercu, căci prin mórtea lui, perduram unu Protopresbiteru dintre cei mai cu zel si unu naționalist energic. — Perdere cu atâtă e mai durerosă, căci lu rapă mórtea tocmai atunci, candu acestu cercu avea mai mare nevoie de activitatea lui ca organizarea sinodelor parohiale si celu protopresbiteralu. Fie-i tineri a usioră! — Beldea m. p. preotu.

— O banda de telhari, cu programă. Aceasta — e cum spune „Ung. L.“ — rezultatul celu mai nou ce ni-lă arăta neeficace administratiune a justitiei in Ungaria. S'a formatu in comitatul Ungului. Compania pără firmă (neimprotocolata anca) dlu Stefanu Lánzoz, fostu proprietariu marisoru. Conformu programei compania si-marginesc activitatea la acăsta provincia, a nume au s'o senteșă proprietarii mari, preotii si ovrei. Scopul companiei este a castiga bani si vite. Vitele se vor vinde in Galati.

— Prè buiaci. In diu'a Imperatului, după medie oficii cu multi preoti din compania Prigorului (regimentul român ban.) s'a adunat la o petrecere. Oficirul E. Z. voindu se-si arete desteritatea sa gimnastică, si-alăse de aparatul pe pariente I. C., foră vointă acestuia. Preotul, vediendu că oficirul se rapădiesce dintr-o departare de mai multi stangeni ca se sara preste elu, cercă se se ferescă, strigandu: Făcă dracul.. Éca in acestu momentu, oficirul si perde cumpen'a, cade pe preotu de-lu trentesce la pantenu si-i frange unu picioru de carele patimă de lungu timpu in catu umbilase in carge. De sub suori lu dusera pe preotul a casa si-lă prededera patului, din care anca nu s'a scolat, si e tema că in urmarea acestei lovituri grozave nu va mai potă servi santei biserică. — Cu atâtă nu se fină tragedia: Săra adunandu-se oficii intr'o ospetaria, unu oficiru impută sergintelui F. că ar fi comisul mai multe mancature in compania. Sergintele respune că daca mancaturele lui si ale oficirului s'ar pune in cumpena, ale oficirului ar apesa mai multu. Destul atâtă pentru a se nasce o certă. Unii oficiri si-adusera sabiele, lovira pe sergintele la fată si in pantece. Sergintele, vediendu-se năpatit de sange, dede glum'a la o parte, luă niște scaune, apoi tacuini de la caminu si ni ti-i alunga pe oficiri. Urmarile ar fi fostu mai triste dacă nu aduceau indata pre unu medicu din Boșoviciu. Capitanul a facutu raportu regimentului, si acum atâtă oficii catu si sergintele sunt dati in judecată tribunalului din Caransebeș.

— Declaratiune. Fiindu că de'n mai multe parti mi se impută cumea corespondința din comitatul Torontalului, publicată in nr. 62 sub titlulu „Nerespectarea statutului organiciu si necesitatea de contilegere intre preoti si invetitori“, subscrisa de unu fiu alu comunei Valcaniu, ar fi a mea, de aceea declaru că nu este a mea aceea corespondința, adeca nu e de la mine. Era ce se atinge de cuprinsulu corespondinței, protopopulu B. Comlosiu nu poate fi invinuitu pentru reducerea claselor scolare, căci Santi'a Sa a gasită acăsta lucrare inceputa de protopopulu serbescu din Sa Nicolau Mare. — D. Margineantu m. p. docinte romanu. (Recercati, marturim si noi că dsa n'are parte la compunerea acelei corespondințe. Red.)

— Irratiunea intre naționalități, catu este de mare intru imperat'ia nemților, dovedește si urmatoriul casu: Comuna Nemeic langa Brunn, publică licitație pentru cei ce vor se ie in arenda veniturile comunale, dar intre condițiile de licitație puse si aceea cumca arend'a n'o pote capeta neci nemții neci ovrei, din cauza că nemții si ovrei sunt contrari politicei naționalei a Boemiei si Moraviei.

— Miscaminte in fruntari militara. In siedintă din 17 l. c. magistratul de Panciova protestat cu solenitate contra anessarii, bucată după bucată, la Ungaria. Pretindu a se susține statul quo pana se se conchiamă o dieta a granitilor. Provocata totă comunitatea din granită a aderă la acestu conclusu si a trimite Imperatului o reprezentare intr'acestui ințeleșu.

— Sasii nu vor se stee de vorba cu romani. La Sibiu, in adunarea scaunala din 17 l. c. conchiamata pentru esecutarea legii in privința conscrierii poporului, sasii la propunerea baronului Bedeus cu protestu păresira adunarea, din cauza că s'au fostu infatisati si comunele romanești Talmaci si Salisce.

Cursurile la bursă de Viena.

(In 18 septembrie.)

Imprum. de statu convertat cu 5 %.
59.70 - Imprum. naționalu 68 75. Acțiunile de creditu 267. — sortiurile de 94.30, 9225 sortiurile din 1864, 114.75; Obligatiunile desarcinarii de pamentu, cele ung. 78.75, banatice 76. — transilv. 77. — bucovin. 73. argintul 120.75, galbenii 5.90; — napoionii 9.78.

— **Responsuri:** La Buceciu: Scrisoarea DTale contine invinuri grale pentru nicio persoană, între care sunt unele a caror onorabilitate o recunosc totu Fagarasiul, ma detoresce multiamita pentru sacrificie. Cum se primim noi parte de responsabilitate pentru asemenea invinuri, candu neci chiar DT, carele este parintele scriorii, nu vrei se-ti dai numele? De a deveni, Te rogăm se ai îndrăsnăla a osf cu numele si noi indata ti facem locu.

Dlui S. Par. in Volv. Banii de prenumeritii nu i-am primitu; fol' Ti se spădează.

Dlui Flor. in Ar. Fölk Ti se tramite inca de multu dar epistolă de prenumeritii nu s'a potutu afa.

Dlui C. Drag. in Fog. Nu sunt prenumeritate Se li tramitemu?

Dlui Ales. Bocsinu in Măkk. Ti se spădează regulat prin Csaba, post'a ultima Sarkad, astă cum ni-ai scrian. Nu scim ce pote fi cauza de n'at primitu?

Concursu.

In protopopiatulu Halmagiu Comitatul Zarandu se aște vacante urmatorele statuii invetitoriești române de confesiunea greco-orientala:

1. Statiunea din Riscuțita cu lăfa anuala 200 fl. v. a. 6 orgii de lemn, cortelu si gradina.
2. Statiunea din Dobrotiu cu lăfa anuala 200 fl. v. a. 6 orgii de lemn, cortelu si gradina.
3. Statiunea din Domnescu cu lăfa anuala 200 fl. v. a. 6 orgii de lemn, cortelu si gradina.
4. Statiunea din Lungoara cu lăfa anuala 150 fl. v. a. 6 orgii de lemn, cortelu si gradina.
5. Statiunea din Brusturi cu lăfa anuala 100 fl. v. a. 7 cubuli de bucate, 6 orgii de lemn, cortelu si gradina.
6. Statiunea din Bodescu cu lăfa anuala 175 fl. v. a. 6 orgii de lemn, cortelu si gradina.
7. Statiunea din Talagiu cu lăfa anuala 200 fl. v. a. 6 orgii de lemn, cortelu si gradina.

Doritorii de a ocupa ună din statuiile acestea sunt avisati recursurileloru instruite cu documentele recerute, pana cu finea lunei septembrie, a le adresă catra respectivă Adunare bisericescă.

— Facandu-se totu de odata cunoscutu că alegerile in intielesulu statutului Organiciu § 13 se vor intempla in dilele prime ale lunei lui oct.

Halmagiu 31 augustu 1869.

(1-3) Comitetele intermale parochiale.

Concursu.

Pentru deplinirea statuiilor invetitoriești in comitatul Bihor, comunele urmatore.

1. Grosi, cu salariul anualu de 50 fl. v. a. 8½ cubule de grâu, 8½ de cuceruzu, 10 maji de fenu, si 9 orgii de lemn.

2. Mocirla, salariul anualu 50 fl. v. a., 8 cubule de grâu, si 8 de cuceruzu, 10 maji de fenu, si 8 orgii de lemn.

3. Bochia, cu salariul anualu de 41 fl. v. fenu si 6 orgii de lemn.

